Adeu a la violinista Consol Oliveras

El dia 27 de maig ens va deixar la que va ser gran violinista Consol Oliveras i Casademont. Havia nascut a Girona el dia 18 d'octubre del 1926, filla de Jaume Oliveras Sicart, de Garrigàs, i de Catalina Casademont Sabiols, de Tresserra. De ben jove, recordo passar per davant d'una de les cases del carrer Bacià (avui edifici de la Policia Municipal) i sentir les més belles melodies de la literatura violinística que la Consol interpretava amb una finor exquisida. El seu pare, fuster i artesà restaurador, va construir-li el seu primer violí, i el seu germà Fermí li va donar les primeres lliçons de música. No seria, però, fins a plena guerra civil, que iniciaria la seva carrera amb una Velada benéfica pro heridos de guerra, concert organitzat per la Unió de Dones de Catalunya, el 27 de maig del 1938. La situació política aconsellà que ella i la seva germana es refugiessin al sud de França, a casa d'uns familiars, fins al 1941.

Ja a Girona, comença a estudiar violí amb el mestre Miró, professor portuguès temporalment a la ciutat, i després amb Joaquim Vidal. L'escassetat de recursos de la postguerra la portà l'any 1944 a formar un Trio Juvenil, amb Magda Puerto i Josep M. Sabench, als quals s'afegiren més endavant Rossend Rabós i Enric Homet, ambdós de l'hospici. Les dots excepcionals que posseïa Consol pel violí ben aviat es van conèixer i una beca de la Diputació de Girona l'any 1945 va donar-li la possibilitat d'estudiar a Barcelona amb Francesc Costa. Al mateix temps, a Girona, preparava les assignatures teòriques amb Francesc Civil. El novembre del 1949, en un concurs local de la Confederación Nacional de Sindicatos, va obtenir un premi de 1.000 pessetes, que foren un al·licient per dedicar-se al concertisme. Francesc Costa, a qui Consol admirava, va ser el seu guia musical i qui li va preparar el repertori dels seus primers concerts i els programes dels exàmens lliures del conservatori municipal de Barcelona. Justament amb ell, Consol Oliveras va oferir a Girona el 28 de maig de 1947 el Concert en re menor de Bach per a dos violins.

El bon amic violinista Joan Bataller em manifestà en més d'una ocasió que Oliveras havia nascut per ser violinista. Tenia totes les virtuts per aquest instrument: afinació, bon toc d'arc, caràcter i virtuosisme. Així mateix s'havien manifestat els pianistes que l'havien acompanyat: Francesc Civil, Josep Cantó, Rogeli Sánchez, Josep Viader, etc.

L'any 1955 Oliveras va ser una de les fundadores de l'Orquestra de Cambra de Girona, formació amb la qual va protagonitzar, com a solista, vetllades memorables: el Concert en la menor de Vivaldi o el Concerto Grosso, op. 6, núm. 10 de Händel. Tot i el seu alt nivell, mai va ocupar la cadira de concertino a l'orquestra. Les dificultats per obrir-se camí en temps de postguerra, la seva condició de ser dona i una operació d'esquena sense èxit, la van portar a deixar pràcticament la música a finals de la dècada dels 60. A mitjan anys 70 es va casar amb Josep Altarriba, amb qui no tingué oportunitat de compartir la seva vida, en morir prematurament, l'any 1977.

La Consol era una dona intel·ligent, agradable en el tracte, llegia molt, parlava l'alemany i admirava David Oistrakh, Gonçal Comellas i personatges que van de Paco Candel a Josep Trueta, i d'Einstein a Pau Casals. Al marge de la música va ser dibuixant professional i va treballar al Museu Arqueològic de Girona al costat del Dr. Miquel Oliva. Al taller de Sant Pere de Galligants compartia la feina d'encaixar, reconstruir i pintar àmfores i peces diverses amb els principals col·laboradors del Dr. Oliva, Torres Monsó i Emília Xargay i també amb el pintor Casellas, Enric Marquès i amb Isabel Oliva, peces provinents, la majoria, d'Ullastret. Descansi en pau.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-06-2018 Pàgina 39

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1405068-adeu-a-la-violinista-consol-oliveras.html